

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correya, SDB
(Lm Chánh Xứ)
ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)
ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333
Email: office@olsc.org.au
Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ
Our Lady of the Southern Cross Parish
BSB: 083347
Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)

46 Otter Street, Collingwood Victoria
Đình Xuân Hoàng (BĐD VN) – 0411 453 153
Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848
Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):
Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)
Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật: 9:00am (Tiếng Việt)

St. John (Thánh Gioan):

Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)
Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),
11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn
Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn
Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội
Bí Tích Rửa Lễ Lân Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà gọi điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tầy Giã - Clifton Hill trong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật Lễ Minh Máu Thánh Chúa Kitô- 7/06/2026

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 6

Cho các giá trị trong thể thao.

Chúng ta hãy cầu nguyện để thể thao trở thành công cụ của hòa bình, gặp gỡ và đối thoại giữa các nền văn hóa và quốc gia, đồng thời thúc đẩy các giá trị như tôn trọng, liên đới và phát triển con người.

Kinh dâng gia đình cho trái tim Chúa Giêsu

Lạy Chúa Cứu Thế rất êm ái dịu dàng/ chúng con hèn mọn sắp mình xuống trước bàn thờ Chúa./ Xin dâng gia đình chúng con cho Trái Tim Chúa./ Xin Chúa hằng làm vua cai trị chúng con/ chúng con hoàn toàn tin cậy Chúa./ Xin cho tâm hồn, ngôn ngữ, và hành vi chúng con đều được thấm nhuần tinh thần của Chúa./ Xin Chúa giáng phúc cho mọi dự định của chúng con./ Xin chung vui, chia buồn/ chia công việc với chúng con./ Xin Chúa cho chúng con càng ngày càng hiểu biết, mến yêu, và phụng sự Chúa chẳng khi nào dừng./ Chớ gì khắp thế giới vang tiếng hát mừng rằng: kính mến, ngợi khen, chúc tụng Trái Tim Đức Chúa Giêsu toàn thắng mọi nơi và mọi đời. Amen.

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật: 31/5

Đợt 1: \$817.80

Đợt 2: \$529.20

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. Lễ Thánh Tâm Chúa Giê-su

Mừng Lễ Thánh Tâm Chúa Giê-su

Ngày 12 tháng 6

Lúc 7:30 tối

Mừng Lễ Thánh Tâm Chúa Giê-su. Kính mời Cộng đoàn sắp xếp thời gian đi tham dự Thánh Lễ.

LỜI CHÚA

LỄ MINH MÁU THÁNH CHÚA KITÔ

Bài Đọc 1: Đnl 8,2-3.14b-16a

Thiên Chúa đã ban cho anh em thức ăn mà anh em cũng như cha ông anh em chưa từng biết.

Bài trích sách Đệ nhị luật

Khi ấy, ông Mô-sê nói với dân Ít-ra-en rằng: “Anh em phải nhớ lại tất cả con đường mà Đức Chúa, Thiên Chúa của anh em, đã dẫn anh em đi suốt bốn mươi năm nay trong sa mạc, để bắt anh em phải cùng cực; như vậy Người thử thách anh em cho biết lòng dạ anh em, xem anh em có giữ các mệnh lệnh của Người hay không. Người đã bắt anh em phải cùng cực, phải đói, rồi đã cho anh em ăn man-na là của ăn anh em chưa từng biết và cha ông anh em cũng chưa từng biết, ngõ hầu làm cho anh em nhận biết rằng người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn sống nhờ mọi lời miệng Đức Chúa phán ra.

“Anh em đừng quên Đức Chúa, Thiên Chúa của anh em, Đấng đã đưa anh em ra khỏi đất Ai-cập, khỏi cảnh nô lệ. Người đã dẫn anh em đi trong sa mạc mênh mông khủng khiếp, đầy rắn lửa và bọ cạp, trong miền đất khô cằn không giọt nước. Người đã khiến nước từ tảng đá cứng nhất chảy ra cho anh em uống. Trong sa mạc, Người đã cho anh em ăn man-na, thức ăn mà cha ông anh em chưa từng biết.”

Bài Đọc 2: 1 Cr 10,16-17

Chỉ có một tấm Bánh, nên tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể.

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

Thưa anh em, khi ta nâng chén chúc tụng mà cảm tạ Thiên Chúa, há chẳng phải là dự phần vào Máu Đức Ki-tô ư? Và khi ta cùng bẻ Bánh Thánh, đó chẳng phải là dự phần vào Thân Thể Người sao? Bởi vì chỉ có một tấm Bánh, và tất cả chúng ta chia sẻ cùng một Bánh ấy, nên tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể.

Tin Mừng: Ga 6,51-58

Thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống.

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an

Khi ấy, Đức Giê-su nói với người Do-thái rằng: “Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thể gian được sống.”

Người Do-thái liền tranh luận sôi nổi với nhau. Họ nói: “Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được?” Đức Giê-su nói với họ: “Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy. Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy. Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời.”

CHIA SẺ LỜI CHÚA

NÊN MỘT TRONG MÌNH VÀ MÁU THÁNH CHÚA KITÔ

(Đnl 8:2-3.14b-16a; 1 Cr 10:16-17; Ga 6:51-58)

Một trong những điều đáng buồn xảy ra cho con người là mất trí nhớ. Kinh nghiệm sống dạy rằng ai trong chúng ta cũng cảm thấy buồn nếu không được nhớ đến, nhất là bởi những người mình yêu mến. Trong truyền thống Kinh Thánh, nhớ [và được nhớ] là một trong những yếu tố quan trọng trong tương quan với Thiên Chúa. Dân Israel thường được nhắc nhở hãy nhớ lại những kỳ công Thiên Chúa đã thực hiện cho họ (x. Bns 16:12; Tv 105:5). Đây chính là điều Mô-sê nhắc cho con cái Israel sau khi họ ra khỏi đất nô lệ Ai cập để vào đất hứa. Nếu lưu ý kỹ cấu trúc của bài đọc 1, chúng ta nhận ra rằng lời dặn của Mô-sê được trình bày theo hai cách thức khác nhau: cách tích cực – “hãy nhớ,” và tiêu cực – “đừng quên.” Trong cách nói tích cực chúng ta nghe: “Anh em phải nhớ lại

tất cả con đường mà Đức Chúa, Thiên Chúa của anh em, đã dẫn anh em đi suốt bốn mươi năm nay trong sa mạc, để bắt anh em phải cùng cực; như vậy Người thử thách anh em cho biết lòng dạ anh em, xem anh em có giữ các mệnh lệnh của Người hay không. Người đã bắt anh em phải cùng cực, phải đói, rồi đã cho anh em ăn manna là của ăn anh em chưa từng biết và cha ông anh em cũng chưa từng biết, ngõ hầu làm cho anh em nhận biết rằng người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn sống nhờ mọi lời miệng Đức Chúa phán ra” (Đnl 8:2-3). Trong những lời này, Môsê nhắc nhở dân Israel “hãy nhớ” – (1) con đường Chúa đã dẫn họ đi, (2) những thử thách họ đối diện, (3) những của ăn Đức Chúa ban cho họ về thể xác (manna) và tinh thần (lời của Đức Chúa). Trong cách nói tiêu cực, chúng ta đọc thấy: “Anh em đừng quên Đức Chúa, Thiên Chúa của anh em, Đấng đã đưa anh em ra khỏi đất Ai Cập, khỏi cảnh nô lệ. Người đã dẫn anh em đi trong sa mạc mênh mông khủng khiếp, đầy rắn lửa và bọ cạp, trong miền đất khô cằn không giọt nước. Người đã khiến nước từ tảng đá cứng nhất chảy ra cho anh em uống. Trong sa mạc, Người đã cho anh em ăn manna, thức ăn mà cha ông anh em chưa từng biết” (Đnl 8:14b-16b). Chúng ta thấy, Môsê nói dân chúng “đừng quên” – Đức Chúa, Đấng (1) đưa Israel ra khỏi Ai Cập [dẫn họ trên hành trình; (2) Đấng thử thách họ; và (3) Đấng ban cho họ những thức ăn cần thiết cho hành trình. Trong những chi tiết trên, chúng ta tìm thấy ngôn ngữ được sử dụng trong Bí Tích Thánh Thể, đó là “nhớ” đến của ăn Thiên Chúa ban để nuôi dưỡng dân chúng trên đường tiến về đất hứa [thiên đàng]. Những người có khả năng “nhớ” những kỳ công, những việc tốt người khác làm cho mình mới có khả năng dâng lời tạ ơn. Như chúng ta biết, theo nguyên ngữ, Thánh Thể chính là “tạ ơn.” Chúng ta chỉ có thể tạ ơn nếu mỗi khi đến với Thánh Thể, chúng ta nhớ đến những ơn lành Thiên Chúa ban cho chúng ta.

Trong bài đọc 2, Thánh Phaolô khuyên nhủ các tín hữu Côrintô về sự hiệp nhất mà Thánh Thể mang lại: “Thưa anh em, khi ta nâng chén chúc tụng mà cảm tạ Thiên Chúa, há chẳng phải là dự phần vào Máu Đức Kitô ư? Và khi ta cùng bê Bánh Thánh, đó chẳng phải là dự phần vào Thân Thể Người sao? Bởi vì chỉ có một tấm Bánh, và tất cả chúng ta chia sẻ cùng một Bánh ấy, nên tuy nhiều người,

chúng ta cũng chỉ là một thân thể” (1 Cr 10:16-17). Chúng ta thấy, Thánh Phaolô sử dụng ngôn ngữ “tạ ơn” để nói về việc dự phần vào Mình Máu Thánh Chúa Kitô. Bên cạnh đó, thánh nhân còn nói đến hiệu quả của việc lãnh nhận Mình và Máu Chúa Kitô, đó là tất cả được “dự phần” hay đúng hơn là “nên một” trong Thân Thể Đức Kitô. Nói cách cụ thể hơn, mỗi khi đến với Bí Tích Thánh Thể, chúng ta nên một với nhau. Sẽ không còn chia rẽ, ghen tỵ hoặc những điều làm chúng ta xa cách nhau ngự trị trong lòng mỗi người và trong cộng đoàn [hội đoàn]. Như vậy, những ai đến với Thánh Thể mà còn sống xa cách, không đón nhận, tha thứ và yêu thương anh chị em như chính thân mình là người đã làm cho Thánh Thể trở nên vô hiệu trong cuộc đời của họ.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu khẳng định thịt của Ngài chính là bánh hằng sống từ trời xuống. Theo các học giả Kinh Thánh, trích đoạn này đã được thêm vào trong giai đoạn chỉnh sửa cuối cùng của Tin Mừng Thánh Gioan. Điều này được nhận ra trong “điệp khúc” “Tôi sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết.” Để hiểu hơn ý nghĩa của trình thuật hôm nay, chúng ta cần lưu ý những điểm sau trong cấu trúc của trình thuật. Câu “Tôi sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết” xuất hiện lại trong câu 54. Câu 57b và 58b nói về sự sống trong thì tương lai, trong khi đó câu 54a và 56b sử dụng ngôn ngữ của thời cánh chung được hiện thực hoá. Câu 56 sử dụng thuật ngữ “ở lại,” thuật ngữ được sử dụng trong trình thuật từ biệt của Chúa Giêsu (x. Ga 15:4-5; 17:21,23).

Trình thuật bắt đầu với lời khẳng định của Chúa Giêsu: “Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống” (Ga 6:51). Trong những lời này, Chúa Giêsu khẳng định Ngài là ai [“bánh hằng sống từ trời xuống”], hiệu quả của bánh [“được sống muôn đời”], bánh từ trời là gì [“chính là thịt của Ngài”], hiệu quả của thịt [“thế gian được sống”]. Trong bốn vế này, chúng ta thấy có một sự tương đồng như sau: Bánh hằng sống – thịt Chúa Giêsu và sống muôn đời = thế gian được sống. Điều cần lưu ý ở đây chính là hiệu quả của việc ăn bánh hằng sống/thịt Chúa Giêsu là được sống muôn đời. Hay nói cách khác, bánh hằng sống/thịt Chúa Giêsu mang lại sự sống muôn đời cho thế gian. Chúng ta cũng đến với Chúa Giêsu

mỗi ngày hoặc mỗi Chúa Nhật để đón nhận Ngài, chúng ta có ý thức về điều này không? Mọi khi đón nhận Chúa Giêsu trong bí tích Thánh Thể, chúng ta được đưa vào trong sự sống vĩnh cửu, đưa vào trong chính sự sống của Thiên Chúa. Điều này mời gọi chúng ta từ bỏ những gì ngăn cản sự sống này lớn lên, trưởng thành và sinh hoa kết quả trong đời sống thường ngày của chúng ta.

Khi nghe Chúa Giêsu nói bánh hằng sống chính là thịt Ngài, người Do Thái nghĩ đến việc “ăn thịt người,” điều không thể chấp nhận: “Người Do Thái liền tranh luận sôi nổi với nhau. Họ nói: ‘Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được?’” (Ga 6:52). Chúa Giêsu sử dụng ngôn ngữ hình tượng [hay đúng hơn “bí tích”] ở đây, nhưng người Do Thái lại hiểu theo nghĩa mặt chữ. Như chúng ta biết, trong Tin Mừng Thánh Gioan, sự hiểu lầm luôn xảy ra giữa thánh giá của Chúa Giêsu với những lời Ngài nói. Cũng như những lần trước [với Nicôđêmo, với người phụ nữ Samaria], Chúa Giêsu giải thích cho thánh giá của Ngài về ý nghĩa của những điều Ngài muốn nói. Trong trình thuật này, Chúa Giêsu giải thích cho thánh giá của mình như sau: “Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy” (Ga 6:53-56). Các học giả Kinh Thánh cho rằng những câu này mở rộng câu nói nguyên thủy của Chúa Giêsu trong câu 51b về bánh hằng sống, đó là thịt Chúa Giêsu với lời diễn tả “thịt và máu.” Nếu lưu ý kỹ, chúng ta thấy các câu đều đi theo cùng kiểu mẫu, đó là, trước tiên quy chiếu về việc ăn thịt và uống máu. Việc Chúa Giêsu khẳng định về thịt và máu là thức ăn và thức uống “thật” gợi lại cho chúng ta điều Ngài nói trong câu 35. Những câu trên muốn khẳng định rằng điều cần thiết là phải “ăn thịt và uống máu Chúa Giêsu” để được cứu độ. Điều này được diễn tả qua những hình thức sau: (1) có sự sống nơi mình (câu 53); (2) có sự sống muôn đời (và tôi sẽ cho người ấy sống lại trong ngày sau hết trong câu 54); (3) ở lại trong tôi và tôi ở lại trong người ấy (câu 56). Điều đáng để chúng ta lưu ý trong những câu trên là lời mời gọi “ở lại trong Ngài” của Chúa Giêsu. Chi

tiết này phản ánh cơn khủng hoảng tách rời khỏi Chúa Giêsu [chối đạo] xảy ra trong cộng đoàn Thánh Gioan. Trong chương 15, Thánh Gioan nói về sự cần thiết cho người môn đệ ở lại với Chúa Giêsu, như cành nho dính liền với thân nho [nho cũng là biểu tượng của Thánh Thể]. Những chi tiết trên nhắc nhở chúng ta về sự gắn bó của mình với Chúa Giêsu. Mỗi lần đến với Chúa Giêsu trong bí tích Thánh Thể, chúng ta được nhắc nhở về sự “hiện diện hỗ tương” giữa Chúa Giêsu với chúng ta: Chúa Giêsu ở trong chúng ta và chúng ta ở trong Chúa Giêsu. Nếu Chúa Giêsu ở trong chúng ta, sao chúng ta lại sống một đời sống ích kỷ, ghen tỵ và loại trừ anh chị em mình? Nếu chúng ta không sống yêu thương và tha thứ, chúng ta không ở lại trong Chúa Giêsu và không để Chúa Giêsu ở lại trong chúng ta.

Bài Tin Mừng kết với việc Chúa Giêsu dùng mối tương quan giữa Chúa Cha với Ngài để nói đến sự gắn bó giữa người môn đệ với Ngài: “Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy. Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời” (Ga 6:57-58). Trong những lời trên, chúng ta thấy lối diễn tả khác thường trong cụm từ “Chúa Cha là Đấng hằng sống.” Lối diễn tả này có thể được hình thành dựa trên lối suy diễn từ cụm từ “bánh hằng sống” trong câu 51. Người đọc biết rằng Chúa Cha sai Chúa con đến để mang lại sự sống (x. Ga 3:16-17), và rằng sự sống Người Con có là chính sự sống của Chúa Cha ban cho Chúa Con (x. Ga 5:26). Trong những lời trên, Chúa Giêsu mở rộng mối tương quan giữa Chúa Cha và Chúa Con đến những người tin, là những người chia sẻ trong Thánh Thể. Như vậy, những người đón nhận Chúa Giêsu trong bí tích Thánh Thể sẽ nhận được chính sự sống mà Chúa Giêsu nhận từ Chúa Cha. Thật là một ân phúc tuyệt diệu mà mỗi người chúng ta được ban cho. Khi hiểu được điều này, chúng ta phải đến với Thánh Thể với sự kinh ngạc đầy yêu thương và tôn thờ vì một Thiên Chúa uy quyền trở nên thật nhỏ bé để trở nên của ăn mang lại cho chúng ta sự sống đời đời.

(Lm Anthony Nguyễn Ngọc Dũng SDB)